

คำวินิจฉัยชี้ขาดอำนาจหน้าที่ระหว่างศาล ที่ ๕๗/๒๕๕๙

ศาลปกครองนครราชสีมา

ศาลจังหวัดบัวใหญ่

พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒

ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

คดีซึ่งผู้ฟ้องคดีเป็นเอกชนยื่นฟ้องเจ้าหน้าที่ของรัฐว่า ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งห้า
นำที่ดินมือเปล่าที่มารดาผู้ฟ้องคดีครอบครองทำประโยชน์ไปออกหนังสือสำคัญสำหรับที่หลวง
โดยไม่ได้แจ้งให้ผู้ฟ้องคดีซึ่งเป็นทายาททราบ อันเป็นการไม่ปฏิบัติตามระเบียบและขั้นตอน
ของกฎหมาย อีกทั้งยังขัดขวางไม่ให้ผู้ฟ้องคดีซึ่งเป็นทายาทและเป็นผู้ครอบครองทำประโยชน์
ในที่ดินต่อจากมารดาเข้าทำประโยชน์ ขอให้ศาลพิพากษาเพิกถอนหนังสือสำคัญสำหรับ
ที่หลวง ส่วนผู้ถูกฟ้องคดีทั้งห้าให้การทำงานเดียวกันว่า ที่ดินพิพาทเป็นที่สาธารณสมบัติของ
แผ่นดิน ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้ปฏิบัติตามขั้นตอนระเบียบกฎหมายในการออกหนังสือสำคัญ
สำหรับที่หลวงแปลงพิพาทด้วยความรอบคอบ โดยสุจริตและชอบด้วยกฎหมายแล้ว ผู้ฟ้องคดี
ไม่ใช่ผู้มีสิทธิในที่ดินพิพาท เห็นว่า แม้ผู้ฟ้องคดีจะมีคำขอให้ศาลมีคำพิพากษาเพิกถอนหนังสือ
สำคัญสำหรับที่หลวง โดยอ้างว่าเป็นการออกหนังสือสำคัญสำหรับที่หลวงโดยไม่ชอบ
ด้วยกฎหมายก็ตาม แต่เมื่อพิจารณาความมุ่งหมายของผู้ฟ้องคดีก็เพื่อขอให้ศาลมีคำพิพากษา
รับรองคุ้มครองสิทธิในที่ดินของผู้ฟ้องคดีเป็นสำคัญ จึงเป็นคดีพิพาทเกี่ยวกับสิทธิในที่ดิน
อันอยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลยุติธรรม